

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายในการศึกษาวิจัย

1. เพื่อศึกษาการใช้แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพแปรปรวน Personality Diagnostic Questionnaire-Revised (PDQ-R) สำหรับใช้เป็นแบบคัดกรอง (Screening test) ผู้ที่มีบุคลิกภาพแปรปรวนแบบ Borderline

1.1 หาค่าความเชื่อถือได้ (Reliability) ของแบบทดสอบ

1.2 หาค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบทดสอบ โดยใช้วิธีทดสอบเชิงระบาดวิทยา เพื่อหาค่าความไว (Sensitivity) ค่าความจำเพาะ (Specificity) ค่าการคาดคะเน (Predictive value) ของแบบทดสอบ

1.3 หาค่าความสัมพันธ์ระหว่างผลการตรวจจากแบบทดสอบกับการวินิจฉัยของจิตแพทย์

1.4 หาค่าน้ำหนักในการจำแนก (Discrimination Function)

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ ผู้ป่วยที่ได้รับการวินิจฉัยจากจิตแพทย์ว่ามีบุคลิกภาพแปรปรวนแบบ Borderline ตามเกณฑ์การวินิจฉัยด้วย DSM-III-R จากโรงพยาบาลของรัฐในเขตกรุงเทพมหานคร โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เป็นอย่างต่ำ ซึ่งเมื่อเสร็จสิ้นการเก็บข้อมูล ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 34 คน

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ กลุ่มคนปกติ จำนวน 34 คน

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ให้กลุ่มตัวอย่างแต่ละคู่มิลักษณะเหมือนกันในเรื่องอายุและเพศ

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบทดสอบคัดกรองบุคลิกภาพแปรปรวนแบบ Borderline ซึ่งผู้วิจัยได้แปลจากแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพแปรปรวนแบบรายงานด้วยตนเอง

Personality Diagnostic Questionnaire-Revised (PDQ-R) ของ Steven E. Hyler และคณะ คำถามมีลักษณะเป็นข้อความที่แสดงถึงพฤติกรรมที่สะท้อนให้เห็นความคิด ความรู้สึก และการกระทำที่เกิดขึ้นเป็นประจำ จำนวน 17 ข้อ โดยมีคำตอบให้เลือก 2 คำตอบ คือ "ใช่" และ "ไม่ใช่"

แบบทดสอบ แบ่งออกเป็น 2 ส่วน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้รับการทดสอบ

ส่วนที่ 2 ข้อคำถามที่แสดงถึงลักษณะของบุคลิกภาพแปรปรวนแบบ Borderline

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

กลุ่มที่ 1 ขอความอนุเคราะห์จากจิตแพทย์ในการส่งกลุ่มตัวอย่างให้ผู้วิจัยเพื่อ

ทำแบบทดสอบ

กลุ่มที่ 2 เลือกกลุ่มตัวอย่างให้มีจำนวนเท่ากับกลุ่มที่ 1 เมื่อจำแนกตามเพศและอายุ และให้ตอบแบบทดสอบโดยคัดผู้ที่มีลักษณะตาม exclusion criteria ออกไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะทั่วไปของข้อมูลส่วนตัว

2. วิเคราะห์ค่าความเชื่อถือได้ (Reliability) ของแบบทดสอบ

3. วิเคราะห์ค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบทดสอบ โดยวิธีการทดสอบเชิงระบาดวิทยา เพื่อหาค่าความไว (Sensitivity) ค่าความจำเพาะ (Specificity) ค่าการคาดคะเน (Predictive value) ของแบบทดสอบ

4. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแบบทดสอบกับการวินิจฉัยของจิตแพทย์ โดยหาค่า chi-square และ Coefficient of correlation แบบ Phi (ϕ)

5. วิเคราะห์หาค่าน้ำหนักในการจำแนก (Discrimination Function) โดยการวิเคราะห์จำแนกประเภท (Discriminant analysis)

สรุปผลการวิจัย

1. ค่าความเชื่อถือได้ (Reliability) ของแบบทดสอบ

ค่าความเชื่อถือได้ (Internal consistency reliability coefficients) ของแบบทดสอบ ได้ค่าความเชื่อถือได้ดังนี้

ค่าความเชื่อถือได้ของแบบทดสอบทั้งฉบับ เท่ากับ .97

ค่าความเชื่อถือได้ของแบบทดสอบตามเกณฑ์การวินิจฉัยเกณฑ์ที่ 1 เท่ากับ .94

ค่าความเชื่อถือได้ของแบบทดสอบตามเกณฑ์การวินิจฉัยเกณฑ์ที่ 2 เท่ากับ .86

- ค่าความ เชื่อถือ ได้ของแบบทดสอบตามเกณฑ์การวินิจฉัย เกณฑ์ที่ 4 เท่ากับ .89
 ค่าความ เชื่อถือ ได้ของแบบทดสอบตามเกณฑ์การวินิจฉัย เกณฑ์ที่ 5 เท่ากับ .98
 ค่าความ เชื่อถือ ได้ของแบบทดสอบตามเกณฑ์การวินิจฉัย เกณฑ์ที่ 6 เท่ากับ .98

2. ค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบทดสอบ

ค่าความไว (Sensitivity) ของแบบทดสอบ เท่ากับ ร้อยละ 85

ค่าความจำเพาะ (Specificity) ของแบบทดสอบ เท่ากับ ร้อยเปอร์เซ็นต์

ค่าการคาดคะเนบวก (Predictive value positive) เท่ากับ ร้อยเปอร์เซ็นต์

ค่าการคาดคะเนลบ (Predictive value negative) เท่ากับ ร้อยละ 87

3. ความสัมพันธ์ระหว่างผลการตรวจจากแบบทดสอบกับการวินิจฉัยของจิตแพทย์

ผลที่ได้จากการทำแบบทดสอบกับการวินิจฉัยของจิตแพทย์ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .01$) ได้ค่า chi-square เท่ากับ 47.13 ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ Phi ของแบบทดสอบกับการวินิจฉัยของจิตแพทย์ (ϕ) เท่ากับ .86

4. ค่าน้ำหนักในการจำแนก (Discriminant score)

วิเคราะห์โดยใช้จุดตัดและคะแนนรวมจากแบบทดสอบเป็นเกณฑ์ในการพิจารณา

ตัดแบ่งกลุ่ม

ค่าน้ำหนักที่ใช้ เป็น เกณฑ์ในการจำแนกผู้ที่มีบุคลิกภาพแปรปรวนแบบ Borderline คือ ค่าน้ำหนักที่มากกว่าหรือเท่ากับ 0.2678

เกณฑ์ที่มีความสามารถในการพยากรณ์ โดยมีน้ำหนักความสัมพันธ์กับแบบทดสอบสูงสุดคือ เกณฑ์ที่ 2 การกระทำที่ทรมานพลันเล่น คาดการณ์ไม่ได้อย่างน้อย 2 ประการ รองลงมาคือ เกณฑ์ที่ 5 การกระทำที่เป็นการทำร้ายร่างกายตนเอง อันดับสามคือ เกณฑ์ที่ 8 แสดงปฏิกิริยารุนแรงต่อการพลัดพราก อันดับสี่คือ เกณฑ์ที่ 7 รู้สึกอ้างว้าง เบื่อ เหงา เกือบตลอดเวลา อันดับห้าคือ เกณฑ์ที่ 3 อารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย อันดับหกคือ เกณฑ์ที่ 1 ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลมีรูปแบบไม่มั่นคงและรุนแรง อันดับเจ็ดคือ เกณฑ์ที่ 6 สับสนในเรื่องเอกลักษณ์แห่งตน อันดับสุดท้ายคือ เกณฑ์ที่ 4 แสดงความโกรธรุนแรงและไม่เหมาะสม

ค่าสถิติที่ใช้ในการตัดสินสมการจำแนกประเภท มีค่าดังนี้ ค่า eigenvalue เท่ากับ 3.342 ค่า canonical correlation เท่ากับ .877 ค่า wilk's lambda เท่ากับ .230 ซึ่งชี้ให้เห็นว่าสมการจำแนกประเภทที่ได้จากการใช้จุดตัดและคะแนนรวมจากแบบทดสอบเป็นเกณฑ์ในการพิจารณาคัดแบ่งกลุ่ม ใช้ประโยชน์ในการจำแนกได้ดี

อัตราความสามารถในการจำแนกผู้ที่มีบุคลิกภาพแปรปรวนแบบ Borderline และ ไม่มีบุคลิกภาพแปรปรวนแบบ Borderline ได้ถูกต้อง มีค่าร้อยละ 94.12

วิเคราะห์โดยใช้การวินิจฉัยของจิตแพทย์ เป็น เกณฑ์ในการพิจารณาคัดแบ่งกลุ่ม

ค่าน้ำหนักที่ใช้เป็น เกณฑ์ในการจำแนกผู้ที่มีบุคลิกภาพแปรปรวนแบบ Borderline คือ ค่าน้ำหนักที่มากกว่าหรือเท่ากับ 0

เกณฑ์ที่มีความสามารถในการพยากรณ์ โดยมีน้ำหนักความสัมพันธ์กับการวินิจฉัยของจิตแพทย์สูงสุดคือ เกณฑ์ที่ 5 การกระทำที่เป็นการทำร้ายร่างกายตนเอง รองลงมาคือ เกณฑ์ที่ 6 สับสนใน เรื่องเอกลักษณ์แห่งตน อันดับสามคือ เกณฑ์ที่ 4 แสดงความโกรธรุนแรงและไม่เหมาะสม อันดับสี่คือ เกณฑ์ที่ 3 อารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย อันดับห้าคือ เกณฑ์ที่ 1 ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล มีรูปแบบ ไม่มั่นคงและรุนแรง อันดับหกคือ เกณฑ์ที่ 7 รู้สึกอ้างว้าง เบื่อ เหนงา เกือบตลอดเวลา อันดับเจ็ดคือ เกณฑ์ที่ 8 แสดงปฏิกิริยารุนแรงต่อการพลัดพราก อันดับสุดท้ายคือ เกณฑ์ที่ 2 การกระทำที่หุนหันพลันแล่น คาดการณ์ไม่ได้อย่างน้อย 2 ประการ

ค่าสถิติที่ใช้ในการตัดสินสมการจำแนกประเภท มีค่าดังนี้ ค่า eigenvalue เท่ากับ 180.20 ค่า canonical correlation เท่ากับ .9972 ค่า wilk's lambda เท่ากับ .0055 ซึ่งชี้ให้เห็นว่าสมการจำแนกประเภทที่ได้จากการวินิจฉัยของจิตแพทย์ตาม DSM-III-R ใช้ประโยชน์ในการจำแนกได้ดี

อัตราความสามารถในการจำแนกผู้ที่มีบุคลิกภาพแปรปรวนแบบ Borderline และไม่มีบุคลิกภาพแปรปรวนแบบ Borderline ได้ถูกต้อง มีค่าร้อยละเช่นนี้

อภิปรายผล

การศึกษาวินิจฉัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาคุณภาพของแบบทดสอบสำหรับคัดกรองบุคลิกภาพแปรปรวนแบบ Borderline ซึ่งผลจากการวิจัยสามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ความเชื่อถือได้ (Reliability) ของแบบทดสอบ

ความเชื่อถือได้ของแบบทดสอบ คำนวณด้วยวิธีการหาค่าความคงที่ภายใน (internal consistency reliability coefficients) โดยใช้สูตรของ Kuder-Richardson Formula 20 (KR-20) ซึ่งเป็นวิธีการหาค่าความเชื่อถือได้ของเครื่องมือที่วัดลักษณะเดียวร่วมกัน และมีระบบการให้คะแนนที่เป็น Dichotomous เป็นการตรวจดูว่าข้อความในแบบทดสอบมีความสัมพันธ์กันมากน้อยเพียงใด ถ้ามีความสัมพันธ์กันสูงก็แสดงว่า คำถามหรือข้อความทั้งหมดมีเนื้อหาสอดคล้องกัน (homogeneous) ตรงกับคุณลักษณะที่ต้องการวัด ถ้ามีความสัมพันธ์กันต่ำ ก็หมายถึงว่า ข้อความแต่ละข้อต่างก็วัดคุณลักษณะกันคนละเรื่อง (ชวชัชวีรพงษ์, 2533) ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้ค่าความเชื่อถือได้ของแบบทดสอบทั้งฉบับ เท่ากับ .97 และเมื่อหาค่าความเชื่อถือได้ของแต่ละเกณฑ์การวินิจฉัยเพิ่มเติม ได้ค่าความเชื่อถือได้ตั้งแต่ .86 ถึง .98 ยังไม่มีรายงานเกี่ยวกับความเชื่อถือได้ของ PDQ-R แต่สำหรับค่าความเชื่อถือได้ของ PDQ ซึ่งศึกษาโดย Hyler และคณะ (1983) สำหรับบุคลิกภาพแปรปรวนแบบ Borderline มีค่าเท่ากับ .74 และ Hyler และคณะ (1990) ได้ศึกษาองค์ประกอบโครงสร้างของ PDQ ซึ่งบุคลิกภาพแปรปรวนแบบ Borderline พบได้ในลักษณะขององค์ประกอบที่ 1, 3, 6 และ 8 และได้หาค่าความเชื่อถือได้ได้ผลดังนี้ องค์ประกอบที่ 1 เท่ากับ .92 องค์ประกอบ

มากกว่าร้อยละ 80 ค่าความจำเพาะอยู่ระหว่างร้อยละ 61 ถึงร้อยละ 90 ค่าการคาดคะเนเนบวกได้ค่าในระดับต่ำ โดยทั่วไปแบบทดสอบที่ใช้ในการวินิจฉัยโรคหรือค้นหาผู้ป่วย ควรมีความไวในการทดสอบสูง มีความจำเพาะไม่ต่ำเกินไป

ค่าความไวจากผลการวิจัยครั้งนี้และการวิจัยของ Hyler และคณะ มีความสอดคล้องกัน โดยได้ค่าความไวในระดับสูง การทดสอบที่มีความไวสูงจะสามารถค้นหาโรคได้ดีกว่าการทดสอบที่มีความไวต่ำ (ภิรมย์ กมลรัตนกุล, 2533) ซึ่งแสดงให้เห็นว่า แบบทดสอบสำหรับคัดกรองบุคลิกภาพแปรปรวนแบบ Borderline สามารถคัดกรองผู้ที่มีบุคลิกภาพแปรปรวนแบบ Borderline ได้ในอัตราสูง ทำให้สัดส่วนของผู้ที่มีบุคลิกภาพแปรปรวนแบบ Borderline ที่ทำการทดสอบแล้วให้ผลลบมีจำนวนน้อย (ผลลบเท็จมีค่าต่ำ)

ค่าความจำเพาะจากผลการวิจัยครั้งนี้ สูงกว่าผลจากการวิจัยของ Hyler และคณะ ที่เป็นเช่นนี้ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยแตกต่างกัน ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยทำการศึกษากับกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 เป็นผู้ป่วยที่ได้รับการวินิจฉัยจากจิตแพทย์ตามเกณฑ์การวินิจฉัยของ DSM-III-R ว่ามีบุคลิกภาพแปรปรวนแบบ Borderline กลุ่มที่ 2 ที่นำมาเปรียบเทียบ เป็นกลุ่มคนปกติที่คัดกรองโดย exclusion criteria ว่าเป็นกลุ่มคนปกติอย่างเคร่งครัด จึงทำให้ได้กลุ่มเปรียบเทียบที่มีลักษณะแตกต่างกันอย่างชัดเจนก่อนทำแบบทดสอบค่าความจำเพาะซึ่งเป็นคุณสมบัติของเครื่องมือในการแยกบุคคลปกติออกจากบุคคลที่เป็นโรค จึงมีค่าสูง ส่วนในการวิจัยของ Hyler และคณะ กลุ่มตัวอย่างที่นำมาศึกษา เป็นผู้ป่วยจิตเวชและมีบุคลิกภาพแปรปรวน ซึ่งโดยธรรมชาติของบุคลิกภาพแปรปรวนแบบต่าง ๆ จะมีความเหลื่อมล้ำกันคือมีลักษณะบางอย่างเหมือนกันในบุคลิกภาพแปรปรวนซึ่งต่างแบบกัน สำหรับบุคลิกภาพแปรปรวนแบบ Borderline จะมีลักษณะบางอย่างร่วมหรือเหมือนกับบุคลิกภาพแปรปรวนในกลุ่มเดียวกัน (Widiger และคณะ, 1988) เช่น ความสัมพันธ์ไม่มั่นคง ยืนยาว พบร่วมกับบุคลิกภาพแปรปรวนแบบต่อต้านสังคม อารมณ์เปลี่ยนแปลงง่ายที่พบในบุคลิกภาพแปรปรวนแบบฮีสทีเรีย ความสับสนในเรื่องภาพพจน์ของตนเองที่พบในบุคลิกภาพแปรปรวนแบบคล้ายจิตเภท (Tyrer, 1991) ค่าความจำเพาะมีค่าในระดับต่ำ อาจเนื่องจากผู้ที่มีบุคลิกภาพแปรปรวนแบบอื่นในกลุ่มเดียวกับบุคลิกภาพแปรปรวนแบบ Borderline ทำแบบทดสอบแล้วได้ผลบวก ซึ่งความเป็นจริงอาจมีลักษณะสำคัญในการวินิจฉัยแยกโรคเป็นบุคลิกภาพแปรปรวนแบบอื่น การทดสอบที่มีความจำเพาะต่ำ จะมีสัดส่วนผลบวกเท็จสูง (ภิรมย์ กมลรัตนกุล, 2533)

ค่าความจำเพาะของการวิจัยครั้งนี้ มีค่าสูง ซึ่งแสดงให้เห็นว่าแบบทดสอบสำหรับคัดกรองบุคลิกภาพแปรปรวนแบบ Borderline สามารถแยกบุคคลที่ไม่มีบุคลิกภาพแปรปรวนแบบ Borderline ทำให้สัดส่วนของผู้ที่ไม่มีบุคลิกภาพแปรปรวนแบบ Borderline ที่ทำแบบทดสอบแล้วได้ผลบวกมีจำนวนลดลง (ผลบวกเท็จมีค่าต่ำ)

ค่าการคาดคะเนเนบวก จากผลการวิจัยครั้งนี้มีค่าในระดับสูง ส่วนผลการวิจัยของ Hyler และคณะ มีค่าในระดับต่ำ ที่เป็นเช่นนี้ ผู้วิจัยคิดว่า ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ กลุ่มคน

ปกติ ไม่มีผู้ที่ทำแบบทดสอบแล้วได้ผลบวก และผู้ที่นำมาทำการทดสอบในกลุ่มที่ 1 เป็นผู้ที่มึบุคลิกภาพแปรปรวนแบบ Borderline จากการวินิจฉัยของจิตแพทย์ทั้งหมด ซึ่งแสดงถึงความซุกของโรคนี้มีค่าสูง ค่าการคาดคะเนบวกจะเพิ่มขึ้น ถ้ามีการเพิ่มขึ้นของค่าความไวของแบบทดสอบ หรือมีการเพิ่มขึ้นของความซุกของโรคนี้ ในประชากรที่ทำการคัดกรอง (Henekens, Buring และ Mayrent, 1987) ส่วนในการวิจัยของ Hyler และคณะ ทำการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ป่วยจิตเวชและมีบุคลิกภาพแปรปรวน ไม่ได้จำกัดเฉพาะผู้ป่วยบุคลิกภาพแปรปรวนแบบ Borderline และถ้ามีผลของการวินิจฉัยที่เป็นผลบวกเท็จจำนวนมาก หรือค่าความจำเพาะต่ำ จะมีผลทำให้ค่าการคาดคะเนบวกต่ำไปด้วย

ค่าการคาดคะเนบวกของการวิจัยครั้งนี้ มีค่าในระดับสูง แสดงให้เห็นว่า แบบทดสอบสำหรับคัดกรองบุคลิกภาพแปรปรวนแบบ Borderline มีความสามารถในการทำนายได้ถูกต้องในอัตราสูงว่า ผู้ที่ทำแบบทดสอบแล้วได้ผลบวก มีโอกาสเป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพแปรปรวนแบบ Borderline

ค่าการคาดคะเนลบ จากผลการวิจัยครั้งนี้ มีค่าในระดับสูงเช่นเดียวกับการวิจัยของ Hyler และคณะ แบบทดสอบที่มีค่าความจำเพาะสูง จะสามารถบ่งชี้บุคคลที่ปราศจากโรคได้ในอัตราสูง ทำให้สัดส่วนของผู้ที่เป็นโรคแล้วทำแบบทดสอบได้ผลลบมีจำนวนน้อย จำนวนของผลลบเท็จต่ำ และทำให้ค่าการคาดคะเนลบเพิ่มขึ้น (Henekens, Buring และ Mayrent, 1987)

ค่าการคาดคะเนลบของการวิจัยครั้งนี้ มีค่าในระดับสูง แสดงให้เห็นว่า แบบทดสอบสำหรับคัดกรองบุคลิกภาพแปรปรวนแบบ Borderline สามารถทำนายจากการทำแบบทดสอบแล้วได้ผลลบว่าเป็นผู้ที่ไม่บุคลิกภาพแปรปรวนแบบ Borderline ได้ถูกต้องเป็นจำนวนมาก

ผลจากการวิจัยหาความเที่ยงตรงของแบบทดสอบสำหรับคัดกรองบุคลิกภาพแปรปรวนแบบ Borderline โดยวิธีทดสอบเชิงระบาดวิทยา สรุปได้ว่า แบบทดสอบนี้มีความไวในการคัดกรองผู้ที่มีบุคลิกภาพแปรปรวนแบบ Borderline ได้ในอัตราสูง (ร้อยละ 85) มีความเฉพาะเจาะจงในการแยกบุคคลที่ไม่มีบุคลิกภาพแปรปรวนแบบ Borderline ได้ในอัตราสูง (ร้อยละ 90) และสามารถทำนายจากผลของการคัดกรองได้ถูกต้องในอัตราสูง หมายความว่า ผู้ที่ทำแบบทดสอบแล้วได้ผลลบ จะมีโอกาสเป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพแปรปรวนแบบ Borderline น้อยมาก ขณะเดียวกันผู้ที่ทำแบบทดสอบแล้วได้ผลบวก จะมีโอกาสเป็นผู้ที่ไม่มีบุคลิกภาพแปรปรวนแบบ Borderline น้อยมาก จึงเป็นแบบคัดกรองที่มีประโยชน์ในการนำมาใช้เพื่อค้นหาผู้ที่มีบุคลิกภาพแปรปรวนแบบ Borderline อย่างยิ่ง

3. ค่าความสัมพันธ์ระหว่างผลการตรวจจากแบบทดสอบสำหรับคัดกรองบุคลิกภาพแปรปรวนแบบ Borderline กับการวินิจฉัยของจิตแพทย์

จากผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ผลการตรวจจากแบบทดสอบและการวินิจฉัยของจิตแพทย์ มีความสอดคล้องกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ Phi (ϕ) เท่ากับ .86 ซึ่งให้ค่าสูงกว่าการศึกษาของ Hyler และคณะ (1983) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ของ

PDQ กับ การวินิจฉัยของจิตแพทย์ โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ได้ค่า r สำหรับบุคลิกภาพแปรปรวนแบบ Borderline เท่ากับ .51 และในปี ค.ศ. 1990 Hyler และคณะ ทำการศึกษาพบความสัมพันธ์ระหว่าง การวินิจฉัยของจิตแพทย์และแบบทดสอบ PDQ ในส่วนของบุคลิกภาพแปรปรวนแบบ Borderline ได้ค่า K เท่ากับ .46 การศึกษาความสัมพันธ์ในการวินิจฉัยของแบบทดสอบ PDQ และ PDQ-R เท่าที่ผ่านมา ส่วนมากจะทำการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างแบบทดสอบ PDQ และ PDQ-R กับแบบสัมภาษณ์ประเภทต่าง ๆ และพบว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำ ผู้วิจัยคิดว่า ผลของความสอดคล้องมีค่าต่ำ อาจเนื่องมาจากวิธีที่ใช้ในการเก็บข้อมูลต่างกัน PDQ และ PDQ-R เป็นแบบสอบถามแบบรายงานด้วยตนเอง ดังนั้นปัจจัยส่วนบุคคลน่าจะมีผลต่อการทำแบบทดสอบ ผู้ที่มีบุคลิกภาพแปรปรวนบางแบบมีแนวโน้มที่จะให้ข้อมูลมากกว่าผู้ที่มีบุคลิกภาพแปรปรวนแบบอื่น ๆ เช่น ผู้ที่มีบุคลิกภาพแปรปรวนแบบฮิสทีเรียแบบรักตนเอง จะให้ข้อมูลมากกว่าผู้ที่มีบุคลิกภาพแปรปรวนแบบระวาง (Hyler และคณะ, 1990) นอกจากนี้แบบสอบถามแบบรายงานด้วยตนเอง ยังมีข้อจำกัดในตัวเองคือ ไม่สามารถถามเพิ่มเติมเพื่อให้เกิดความชัดเจนในคำตอบที่ผู้รับการทดสอบตอบมา และการจำกัดคำตอบที่บังคับให้เลือกตอบว่า ใช่ หรือ ไม่ใช่ อาจไม่ใช่คำตอบที่แท้จริงของผู้รับการทดสอบ (Lewis และ Harder, 1991) ส่วนการเก็บข้อมูลด้วยวิธีใช้แบบสัมภาษณ์เป็นการเผชิญหน้ากันระหว่างผู้สัมภาษณ์กับผู้รับการทดสอบ หากเป็น unstructured interview ผู้สัมภาษณ์อาจละเว้นไม่ได้ถามคำถามที่เป็นลักษณะของบุคลิกภาพแปรปรวนแบบใด ๆ ก็ตาม ทำให้ข้อมูลส่วนนั้นขาดหายไป และการสัมภาษณ์ไม่ว่าจะเป็น unstructured interview, semistructured interview หรือ structured interview อาจทำให้ผู้รับการทดสอบไม่ผ่อนคลายที่จะให้ข้อมูลตามความเป็นจริง แม้จะมีการวิจัยบางฉบับที่กล่าวว่า การสัมภาษณ์เป็นวิธีที่น่าเชื่อถือ ได้มากที่สุดในการประเมินบุคลิกภาพแปรปรวนก็ตาม (Tyrer, 1987) ในประเด็นของการสร้างเครื่องมือแต่ละชนิด อาจสร้างมาจากพื้นฐานทางทฤษฎี หรือแนวคิดที่แตกต่างกัน เช่น DIB เป็นแบบสัมภาษณ์ (semistructured interview) ซึ่งสร้างตามแนวความคิดของ Gunderson PDE เป็นแบบสัมภาษณ์ (structured interview) ที่สร้างตามเกณฑ์การวินิจฉัยของ DSM-III-R เป็นต้น เมื่อนำมาวัดในสิ่งที่มีลักษณะเดียวกัน จึงอาจทำให้ผลที่ได้จากการทดสอบไม่สอดคล้องกัน (Tyrer, 1987)

ผลการวิจัยครั้งนี้ มีความสอดคล้องกันระหว่างผลการตรวจจากแบบทดสอบ และ การวินิจฉัยของจิตแพทย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า ผลการตรวจจากแบบทดสอบมีความสอดคล้องกับการวินิจฉัยของจิตแพทย์ที่ถือเป็น Gold Standard ที่มีความเที่ยงตรงในการวินิจฉัย มีสหสัมพันธ์กันสูง เป็นการบ่งบอกคุณภาพของเครื่องมือว่ามีความเที่ยงตรง สามารถจำแนกบุคคลออกเป็นผู้ที่มีและไม่มีบุคลิกภาพแปรปรวนแบบ Borderline ได้ ผู้วิจัยคิดว่าเป็น เพราะการวินิจฉัยของจิตแพทย์ พิจารณาโดยใช้เกณฑ์การวินิจฉัยของ DSM-III-R เป็นเกณฑ์ และแบบทดสอบสร้างมาจากเกณฑ์การวินิจฉัยของ DSM-III-R ทุกข้อ ประกอบกับข้อคำถามมี

ความเป็นเอกพันธ์สอดคล้องกัน วัดลักษณะเดียวกัน จากข้อยืนยันของค่า internal consistency reliability ที่หาได้จากการวิจัยครั้งนี้ จึงพอสรุปได้ว่า แบบทดสอบสำหรับคัดกรองบุคลิกภาพแปรปรวนแบบ Borderline สามารถใช้เป็นแบบคัดกรองผู้ที่มีแนวโน้มมีบุคลิกภาพแปรปรวนแบบ Borderline ตามเกณฑ์ของ DSM-III-R ได้

4. ค่าน้ำหนักในการจำแนก (Discriminant Function)

การวิเคราะห์จำแนกประเภท เป็นวิธีการทางสถิติที่ใช้ในการแยกประเภทของบุคคลออกเป็นกลุ่ม เพื่อศึกษาดูว่า แต่ละกลุ่มแตกต่างกันอย่างไร (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ และ ลัดดาวัลย์ รอดมณี, 2528)

ในการวิจัยครั้งนี้ ได้วิเคราะห์เพื่อหาค่าน้ำหนักในการจำแนกบุคคลออกเป็น 2 กลุ่มคือ ผู้ที่มีบุคลิกภาพแปรปรวนแบบ Borderline และผู้ที่ไม่บุคลิกภาพแปรปรวนแบบ Borderline หาค่าลำดับความสำคัญของเกณฑ์ที่มีน้ำหนักความสัมพันธ์กับคะแนนจากแบบทดสอบและการวินิจฉัยของจิตแพทย์ และอัตราความสามารถในการจำแนกผู้ที่มีและไม่มีบุคลิกภาพแปรปรวนแบบ Borderline

4.1 วิเคราะห์โดยใช้คะแนนจุดตัดและคะแนนรวมจากแบบทดสอบ เป็น เกณฑ์ในการพิจารณาตัดแบ่งกลุ่ม

ค่าน้ำหนักที่ใช้เป็นเกณฑ์ในการจำแนกผู้ที่มีบุคลิกภาพแปรปรวนแบบ Borderline คือค่าน้ำหนักที่มากกว่าหรือเท่ากับ 0.2678 เมื่อนำสมการคะแนนดิบที่ใช้ในการประมาณค่าแยกกลุ่มของผู้รับการทดสอบแต่ละคนมาหาค่าน้ำหนักในการจำแนกและทำการตัดแบ่งกลุ่มสมการวิเคราะห์จำแนกประเภทนี้ สามารถใช้ประโยชน์ในการจัดแยกกลุ่มได้ในอัตราสูงถึงร้อยละ 94.12 ซึ่งสอดคล้องกับค่าความไว (sensitivity) ค่าความจำเพาะ (specificity) ของแบบทดสอบนี้ แต่ถึงแม้จะมีอัตราความสามารถในการจำแนกได้สูงก็ตาม จากการวิเคราะห์หาค่าน้ำหนักที่ใช้ในการจำแนกกลุ่มของแต่ละคน (ดูค่าน้ำหนักในการจำแนกจากภาคผนวก) แล้วนำมาเปรียบเทียบกับค่าน้ำหนักเฉลี่ยที่ใช้เป็นเกณฑ์ในการจำแนกที่ได้จากสมการนี้ พบว่า มีการจัดกลุ่มผิดจำนวน 4 คน ซึ่งชี้ให้เห็นว่าการประมาณค่าการเป็นสมาชิกของกลุ่มโดยการใช้สมการนี้ในการวิเคราะห์จำแนกประเภท แม้จะสามารถใช้คัดกรองบุคคลที่อาจจะมีหรือไม่มีบุคลิกภาพแปรปรวนแบบ Borderline ได้ถูกต้องในอัตราสูงก็ตาม ก็ยังพบว่ามีข้อผิดพลาดในการคัดกรอง

เกณฑ์ที่มีน้ำหนักความสัมพันธ์กับคะแนนจากแบบทดสอบสูงสุดคือ เกณฑ์ที่ 2 การกระทำที่รุนแรงหันหลังเล่น คาตการณ์ไม่ได้อย่างน้อย 2 ประการ ซึ่งจากการศึกษา Clarkin และคณะ (1983) และ Hilbrand และ Hirt (1987) พบว่าการกระทำที่รุนแรงหันหลังเล่น เป็นลักษณะที่สำคัญอันดับแรกที่พบในผู้ป่วยที่มีบุคลิกภาพแปรปรวนแบบ Borderline และการศึกษาของผู้วิจัยอื่น ๆ ได้แก่ Perry และ Klerman (1980), Nurnberg และคณะ (1988) และ โกวิทซ์ นพพร และ ณรงค์ สุภัทรพงศ์ (2526) พบว่า การกระทำที่รุนแรงหันหลังเล่นเป็นลักษณะสำคัญของผู้ป่วยที่มีบุคลิกภาพแปรปรวนแบบ Borderline เช่นเดียวกัน แต่การศึกษาของ

Gunderson และ Zanarini (1987) กลับพบว่า การกระทำที่รุนแรงหันหลังเล่นเป็นลักษณะที่พบได้น้อยที่สุด เกณฑ์ที่มีความสำคัญอันดับรองลงมาคือ การกระทำที่เป็นการทำร้ายร่างกายตนเอง ซึ่งพบลักษณะดังกล่าวในผู้ป่วยบุคลิกภาพแปรปรวนแบบ Borderline ที่พบได้จากการศึกษาของ Perry และ Klerman (1980), Mc Glashnan (1987), Gunderson และ Zanarini (1987), โกวิทย์ นพพร และ ณรงค์ สุภัทรพันธุ์ (2526) เกณฑ์ที่มีความสำคัญอันดับสามคือ เกณฑ์ที่ 8 แสดงปฏิกริยารุนแรงต่อการพลัดพราก ซึ่งเป็นเกณฑ์ที่ปรับปรุงใหม่ เมื่อมีการปรับปรุงตามDSM-III-R ซึ่งพบลักษณะดังกล่าวจากการวิจัยของ Gunderson และ Zanarini (1987) เกณฑ์ที่มีความสำคัญอันดับสี่คือ เกณฑ์ที่ 7 รู้สึกอ้างว้าง เปื่อ เหงา เกือบตลอดเวลา ซึ่งพบว่า เป็นลักษณะสำคัญของบุคลิกภาพแปรปรวนแบบ Borderline เช่นเดียวกันในการศึกษาส่วนใหญ่ที่ผ่านมา เกณฑ์ที่มีความสำคัญอันดับห้าคือ เกณฑ์ที่ 3 อารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย ก็พบว่า เป็นลักษณะที่พบได้บ่อยจากการศึกษาของ Nurnberg และคณะ (1988) และโกวิทย์ นพพร และ ณรงค์ สุภัทรพันธุ์ (2526) ส่วนเกณฑ์ที่ 1 ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลมีรูปแบบรุนแรงแต่ไม่มั่นคง กับเกณฑ์ที่ 6 สับสนในเรื่องเอกลักษณ์แห่งตน พบจากการวิเคราะห์สมการจำแนกประเภทนี้เป็นอันดับหกและอันดับเจ็ดตามลำดับ แต่ในการศึกษาที่ผ่านมาส่วนใหญ่พบว่าลักษณะตามเกณฑ์นี้เป็นลักษณะสำคัญของบุคลิกภาพแปรปรวนแบบ Borderline นอกจากโกวิทย์ นพพร และ ณรงค์ สุภัทรพันธุ์ (2526) ที่พบเกณฑ์ที่ 6 สับสนในเรื่องเอกลักษณ์แห่งตนในผู้ป่วยจำนวนน้อยคือ 8 คน จากจำนวนทั้งหมด 16 คน เกณฑ์ที่มีความสำคัญอันดับสุดท้ายคือ แสดงความโกรธรุนแรงและไม่เหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Mc Glashnan (1987) แต่การศึกษาส่วนใหญ่พบว่า เป็นลักษณะสำคัญในการพิจารณาบุคลิกภาพแปรปรวนแบบ Borderline คือพบจากการศึกษาของ Perry และ Klerman (1980), Livesly และคณะ (1987), Hilbrand และ Hirt (1987), Nurnberg และคณะ (1988) และโกวิทย์ นพพร และ ณรงค์ สุภัทรพันธุ์ (2526) การที่ผลการวิจัยครั้งนี้ได้ค่าน้ำหนักในเกณฑ์ที่ต่ำ อาจเป็นเพราะข้อคำถามเป็นประโยคในเชิงปฏิเสธ ทำให้เกิดความเข้าใจคลาดเคลื่อนในความหมายของข้อความได้ และจากการให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบส่วนใหญ่จะไม่ชัดเจนในข้อคำถามข้อนี้เท่าใดนัก จึงอาจมีผลต่อการตอบแบบทดสอบของผู้รับการทดสอบ

4.2 วิเคราะห์โดยใช้เกณฑ์การวินิจฉัยของจิตแพทย์เป็นเกณฑ์ในการพิจารณาตัดแบ่งกลุ่ม

ค่าน้ำหนักที่ใช้เป็นเกณฑ์ในการจำแนกผู้ที่มีบุคลิกภาพแปรปรวนแบบ Borderline คือค่าน้ำหนักที่มากกว่าหรือเท่ากับ 0 ซึ่งเมื่อนำสมการคะแนนดิบที่ใช้ในการประมาณค่าแยกกลุ่มของผู้รับการทดสอบแต่ละคนมาหาค่าน้ำหนักในการจำแนกและทำการตัดแบ่งกลุ่ม สมการวิเคราะห์จำแนกประเภทจากการวินิจฉัยของจิตแพทย์ สามารถใช้ประโยชน์ในการจัดแยกกลุ่มได้ถึง ร้อยเปอร์เซ็นต์ ซึ่งสอดคล้องกับค่าความไว (sensitivity) ค่าความจำเพาะ (specificity) และในการจำแนกกลุ่ม โดยใช้สมการนี้ไม่มีการจัดกลุ่มผิดเลย แสดงให้เห็นว่าการใช้สมการนี้ใน

การแบ่งแยกกลุ่มจะมีข้อผิดพลาดได้น้อยที่สุด

เมื่อพิจารณาถึงเกณฑ์ที่มีน้ำหนักความสัมพันธ์กับการวินิจฉัยของจิตแพทย์สูงสุด คือ เกณฑ์ที่ 5 การกระทำที่เป็นการทำร้ายร่างกายตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Perry และ Klerman (1980), Mc Glashnan (1987), Gunderson และ Zanarini (1987) และ โกวิทซ์ นพพร และ ณรงค์ สุภัทรพันธุ์ (2526) เกณฑ์อันดับสองคือ เกณฑ์ที่ 6 สับสนในเรื่องเอกลักษณ์แห่งตน ซึ่งพบได้เช่นเดียวกับการศึกษาวิจัยของ Perry และ Klerman (1980), Livesly และคณะ (1987), Hilbrand และ Hirt (1987), Nurnberg และคณะ (1988) รวมทั้งการศึกษาของ โกวิทซ์ นพพร และ ณรงค์ สุภัทรพันธุ์ (2526) ก็พบว่ามึลักษณะตามเกณฑ์นี้ เช่นเดียวกัน แม้ว่าจะพบลักษณะตามเกณฑ์นี้ในผู้ป่วยจำนวนน้อยรายก็ตาม อันดับสามคือ เกณฑ์ที่ 4 แสดงความโกรธรุนแรงและไม่เหมาะสม เป็นลักษณะที่ศึกษาพบในการวิจัยของ Perry และ Klerman (1980), Mc Glashnan (1987), Livesly และคณะ (1987), Hilbrand และ Hirt (1987) และ Nurnberg และคณะ (1988) อันดับสี่คือ เกณฑ์ที่ 3 อารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย ซึ่งเป็นลักษณะที่พบจากการศึกษาของ Nurnberg และคณะ (1988), โกวิทซ์ นพพร และ ณรงค์ สุภัทรพันธุ์ (2526) อันดับห้าคือ เกณฑ์ที่ 1 ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลมีรูปแบบรุนแรงแต่ไม่มั่นคง ซึ่งจากการศึกษาที่ผ่านมาส่วนใหญ่พบว่า เป็นลักษณะที่สำคัญของบุคลิกภาพแปรปรวนแบบ Borderline อันดับหกคือ เกณฑ์ที่ 7 รู้สึกอ้างว้าง เบื่อ เหนงา เกือบตลอดเวลา จากการศึกษามาก่อนของ Clarkin และคณะ (1983), Gunderson และ Zanarini (1987) และ Nurnberg และคณะ (1988) ก็พบลักษณะดังกล่าวในผู้ที่มีบุคลิกภาพแปรปรวนแบบ Borderline เกณฑ์ที่มีค่าน้ำหนักในการจำแนกเป็นลบคือ เกณฑ์ที่ 8 แสดงปฏิกิริยารุนแรงต่อการพลัดพราก และ เกณฑ์ที่ 2 คือ การกระทำที่หุนหันพลันแล่น คาดการณ์ไม่ได้อย่างน้อย 2 ประการ ซึ่งไม่สอดคล้องกับการวิจัยของ Clarkin และคณะ (1983), Hilbrand และ Hirt (1987), Nurnberg และคณะ (1988) ซึ่งพบว่าลักษณะตามเกณฑ์นี้ เป็นลักษณะสำคัญของบุคลิกภาพแปรปรวนแบบ Borderline ที่เป็นเช่นนี้ผู้วิจัยมีความเห็นว่า เกณฑ์ที่ 8 และ เกณฑ์ที่ 2 นั้น ข้อคำถามที่ใช้แทนลักษณะดังกล่าวยังไม่ชัดเจน จึงควรมีการอธิบายเพิ่มเติมเพื่อให้มีความหมายชัดเจนขึ้นในลักษณะที่ต้องการวัด

จะเห็นได้ว่า เกณฑ์ที่มีน้ำหนักความสัมพันธ์ในการจำแนกบุคคลที่มีและไม่มีบุคลิกภาพแปรปรวนแบบ Borderline ที่ได้จากการวิเคราะห์จำแนกประเภทโดยใช้จุดตัดและคะแนนรวมจากแบบทดสอบเป็นเกณฑ์ในการพิจารณาคัดแบ่งกลุ่ม ไม่ค่อยสอดคล้องกับการใช้การวินิจฉัยของจิตแพทย์เป็นเกณฑ์ในการพิจารณาคัดแบ่งกลุ่ม โดยมีเกณฑ์ที่ให้ค่าน้ำหนักความสัมพันธ์ในการจำแนกสอดคล้องกันเพียง 3 เกณฑ์ คือ เกณฑ์ที่ 5 การกระทำที่เป็นการทำร้ายร่างกายตนเอง เกณฑ์ที่ 3 อารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย เกณฑ์ที่ 1 ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลมีรูปแบบรุนแรงแต่ไม่มั่นคง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Mc Glashnan (1987), Gunderson และ Zanarini (1987) และ Nurnberg และคณะ (1988) ที่พบว่าลักษณะตามเกณฑ์ดังกล่าวเป็นลักษณะที่มีความสำคัญ

ในการบ่งชี้ผู้ที่มีบุคลิกภาพแปรปรวนแบบ Borderline

เกณฑ์ที่มีความสำคัญในการพิจารณาถึงการมีบุคลิกภาพแปรปรวนแบบ Borderline ที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ มีทั้งสอดคล้องและไม่สอดคล้องกับการวิจัยที่ผ่านมา ผู้วิจัยคิดว่าคงเป็นผลจากการใช้เกณฑ์การวินิจฉัยตามระบบของ Polythetic ซึ่งเป็นกรวินิจฉัยโดยมีการให้น้ำหนักเท่ากันหมดในทุกเกณฑ์ และหากมีลักษณะใด ๆ ครบ 5 ประการในลักษณะทั้งหมด 8 ประการ ก็วินิจฉัยว่ามีบุคลิกภาพแปรปรวนแบบ Borderline ได้ ประกอบการวิจัยทำในกลุ่มประชากรต่างกัน ทำให้พบลักษณะตามเกณฑ์ในการบ่งชี้บุคลิกภาพแปรปรวนแบบ Borderline แตกต่างกันไป เช่น ที่พบจากการศึกษาของ Malow และ Donnelly (1987) ซึ่งทำการศึกษาในหน่วยทหารที่ Veterans Administration Medical Center drug dependence treatment unit ซึ่งพบว่าการกระทำที่ทรมานพลันเล่น พบมากในประชากรกลุ่มนี้ แต่ไม่ได้เป็นลักษณะเฉพาะของผู้ป่วยบุคลิกภาพแปรปรวนแบบ Borderline ที่ทำการศึกษา นอกจากนี้การศึกษายางกรณีเป็นการศึกษาโดยเก็บข้อมูลจากระเบียนประวัติผู้ป่วยซึ่งอาจได้ข้อมูลไม่ครบถ้วน คือ ลักษณะบางอย่างอาจไม่ได้รับการบันทึกไว้ ทำให้ไม่พบลักษณะนั้น ๆ จากการศึกษาวินิจฉัย

จากการศึกษาวินิจฉัยที่ผ่านมา การพิจารณาลักษณะสำคัญของบุคลิกภาพแปรปรวนแบบ Borderline นั้น พบว่าแต่ละเกณฑ์มีค่าน้ำหนักในการจำแนกไม่เท่ากัน แต่การตัดกรองโดยใช้เกณฑ์การวินิจฉัยตาม DSM-III-R นั้น ใช้ระบบ Polythetic โดยให้มีค่าน้ำหนักของเกณฑ์เท่ากันหมด คือ 1 เท่ากัน เมื่อรวมได้ 5 คะแนนขึ้นไป ถือว่ามีบุคลิกภาพแปรปรวนแบบ Borderline ซึ่งผลจากการวิจัยครั้งนี้ การตัดกรองโดยวิธีนี้ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ Phi ระหว่างผลการตรวจจากแบบทดสอบกับการวินิจฉัยของจิตแพทย์เท่ากับ .86 เมื่อนำเกณฑ์การวินิจฉัยทั้ง 8 มาวิเคราะห์ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์จำแนกประเภท ซึ่งมีการให้ค่าน้ำหนักของแต่ละเกณฑ์แตกต่างกันตามลำดับความสำคัญที่ได้จากค่าสัมประสิทธิ์คะแนนมาตรฐานจากสมการวิเคราะห์จำแนกประเภท พบว่าได้ค่าสัมประสิทธิ์ canonical correlation จากการใช้จุดตัดและคะแนนรวมจากแบบทดสอบและการวินิจฉัยของจิตแพทย์เป็นเกณฑ์ในการพิจารณาตัดแบ่งกลุ่มเท่ากับ .87 และ .99 ตามลำดับ ซึ่งสูงกว่าการตัดกรองโดยใช้เกณฑ์ 5 ใน 8 ประการ ของ DSM-III-R และจากการประเมินการเป็นสมาชิกของกลุ่มโดยใช้สมการวิเคราะห์จำแนกประเภท พบว่า สมการที่ได้จากการใช้จุดตัดและคะแนนรวมจากแบบทดสอบเป็นเกณฑ์ในการพิจารณาตัดแบ่งกลุ่ม สามารถทำนายได้ถูกต้องร้อยละ 94.12 โดยมีการจำแนกกลุ่มผิดจำนวน 4 คน ซึ่งน้อยกว่าการตัดกรองโดยใช้เกณฑ์ 5 ใน 8 ประการ ที่ผลจากการตรวจพบว่ามีผลลบเท็จจำนวน 5 คน และสมการที่ได้จากการใช้การวินิจฉัยของจิตแพทย์เป็นเกณฑ์ในการพิจารณาตัดแบ่งกลุ่ม สามารถทำนายได้ถูกต้องร้อยละแปดสิบเก้า เป็นที่ คือ ไม่มีการจำแนกกลุ่มผิดเลย

จากผลการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า ค่าน้ำหนักของเกณฑ์ที่ต่างกันมีผลต่อการจำแนกกลุ่มผู้ที่มีและไม่มีบุคลิกภาพแปรปรวนแบบ Borderline มากกว่าการใช้เกณฑ์ 5 ใน 8 ประการ ที่ไม่มีการให้ค่าน้ำหนักของเกณฑ์ในการจำแนก และค่าน้ำหนักของเกณฑ์ที่ได้จากการใช้

การวินิจฉัยของจิตแพทย์ เป็นเกณฑ์ในการพิจารณาตัดแบ่งกลุ่มครั้งนี้ มีความแม่นยำในการจำแนกมากที่สุด โดยมีเกณฑ์ที่มีค่าน้ำหนักความสัมพันธ์กับการวินิจฉัยของจิตแพทย์ 4 อันดับแรกดังนี้ อันดับหนึ่งคือ เกณฑ์ที่ 5 การกระทำที่เป็นการทำร้ายร่างกายตนเอง รองลงมาคือ เกณฑ์ที่ 6 สับสนในเรื่องเอกลักษณ์แห่งตน อันดับสามคือ เกณฑ์ที่ 4 แสดงความโกรธรุนแรงและไม่เหมาะสม อันดับสี่คือ เกณฑ์ที่ 3 อารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย ซึ่งสรุปได้ว่า จิตแพทย์ที่เป็น Gold Standard ในการวิจัยครั้งนี้ใช้ 4 เกณฑ์นี้เป็นหลักในการวินิจฉัยผู้ที่มีบุคลิกภาพแปรปรวนแบบ Borderline

โดยสรุปผลจากการศึกษาวิจัยคุณภาพของแบบทดสอบสำหรับคัดกรองบุคลิกภาพแปรปรวนแบบ Borderline ด้วยวิธีทางสถิติหลาย ๆ วิธี ให้ผลสอดคล้องกันว่า แบบทดสอบนี้มีค่าความเชื่อถือได้ มีความเที่ยงตรงเพียงพอในการคัดกรองผู้ที่มีบุคลิกภาพแปรปรวนแบบ Borderline ได้ และจากการวิจัยครั้งนี้ให้การสนับสนุนว่า เกณฑ์การวินิจฉัยทั้ง 8 เกณฑ์ ของ DSM-III-R เป็นลักษณะสำคัญของบุคลิกภาพแปรปรวนแบบ Borderline และเป็นเกณฑ์ที่เหมาะสมในการจำแนกผู้ที่มีและไม่มีบุคลิกภาพแปรปรวนแบบ Borderline ได้อย่างชัดเจน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เกณฑ์สำคัญที่จิตแพทย์ใช้ในการวินิจฉัยบุคลิกภาพแปรปรวนแบบ Borderline ซึ่งได้จากการวิจัยครั้งนี้ มี 4 เกณฑ์ ส่วนเกณฑ์ที่มีค่าติดลบนั้น ผู้วิจัยคิดว่าเป็นผลเนื่องมาจากความไม่ชัดเจนของข้อคำถาม ทำให้ผู้รับการทดสอบไม่เข้าใจในข้อคำถามมากกว่าที่จะไม่มีลักษณะตามเกณฑ์นั้นในกลุ่มผู้ที่มีบุคลิกภาพแปรปรวนแบบ Borderline

ข้อเสนอแนะ

1. ผลการศึกษาแบบทดสอบสำหรับคัดกรองบุคลิกภาพแปรปรวนแบบ Borderline ที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ มีคุณภาพสำหรับให้บุคลากรทางการแพทย์นำไปใช้ประโยชน์เพื่อคัดกรองผู้ที่มีแนวโน้มมีบุคลิกภาพแปรปรวนแบบ Borderline ได้ในทางคลินิก ร่วมกับการประเมินของแพทย์จะช่วยให้การวินิจฉัยมีความถูกต้องและรวดเร็วยิ่งขึ้น
2. ควรนำแบบทดสอบนี้ทำการศึกษาวิจัยต่อไปในประเด็นต่อไปนี้
  - 2.1 จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ยังมีจำนวนไม่มากพอ จึงควรมีการศึกษาวิจัยเพิ่มเติม เพื่อให้แบบทดสอบสำหรับคัดกรองบุคลิกภาพแปรปรวนแบบ Borderline มีมาตรฐานเพียงพอสำหรับการนำไปใช้ประโยชน์อย่างกว้างขวาง
  - 2.2 ตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบทดสอบสำหรับคัดกรองบุคลิกภาพแปรปรวนแบบ Borderline นี้ กับเครื่องมือหรือแบบวัดชนิดอื่น ๆ ว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างไร เพราะเครื่องมือที่มีความสอดคล้องกับแบบวัดชนิดอื่น ๆ ในระดับสูง เมื่อวัดสิ่งที่มีลักษณะเดียวกัน จะบ่งชี้ถึงความเที่ยงตรงของเครื่องมือนั้น ๆ ได้
  - 2.3 ควรมีการศึกษาแบบทดสอบนี้ในกลุ่มผู้ป่วยจิตเวชและผู้ที่มีบุคลิกภาพแปรปรวนในกลุ่มเดียวกัน (dramatic group) เพิ่มเติม เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบว่าจะให้ผล

แตกต่างกับการวิจัยครั้งนี้หรือไม่

3. คำถามบางข้อควรได้รับการปรับเปลี่ยน เพื่อให้มีความถูกต้อง เหมาะสม ในการคัดกรอง ได้ดียิ่งขึ้น เพราะจากการให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบมีข้อสงสัยเป็นส่วนมากใน ข้อคำถามที่เป็นประโยคเชิงปฏิเสธที่สร้างขึ้นเพื่อลดความลำเอียงในการตอบของผู้รับการทดสอบ แต่ในทางปฏิบัติ อาจทำให้ผู้รับการทดสอบแปลความหมายคลาดเคลื่อนไป ทำให้การตอบแบบ ทดสอบ ได้คำตอบที่คลาดเคลื่อนไป

4. หากมีเวลาน้อยในการประเมิน อาจใช้ข้อคำถามที่เป็นเกณฑ์หลัก 4 เกณฑ์จาก การวิจัยครั้งนี้ เป็นหลักในการจำแนกผู้ที่มีบุคลิกภาพแปรปรวนแบบ Borderline ได้ หรืออาจ คิดคะแนนรวมของบุคคลที่ต้องการจำแนกตามการวิเคราะห์หาค่าน้ำหนักในการจำแนก โดยใช้ วิธีวิเคราะห์จำแนกประเภทนอกเหนือจากการใช้เกณฑ์ 5 ใน 8 ประการ

